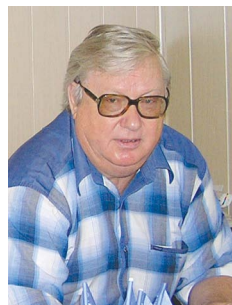


Я ВІДПОВІДАЮ ЗА ВСЕ! До 90-річчя Першого ректора

що він рано пішов з роботи. А вихідних було два – один узимку, а один улітку...»



После поїздки на базу отдыха столичного вуза – МИСиС, – вспоминал Сан Саныч, – Юрий Михайлович стал обдумывать строительство базы отдыха для ЗИИ. Но вовсе не на Азовском море, а на Чёрном! И поскольку Потебня никогда не был «вторым», то присматривался Юрий Михайлович к Южному берегу Крыма, конкретно, к Пицунде (вот где могли бы отдыхать мы с вами!). Жаль, не успел... Мне повезло, что в моей жизни и судьбе были такие личности, как Юрий Михайлович Потебня, Василий Степанович Гавриш, Игорь Петрович Казачков...»

Своїми спогадами поділилася **Надія Леонтіївна Ящук**, у минулому декан Факультету суспільних професій. Саме завдяки її турботам збережено величезну кількість фотоматеріалів, газетних статей, друкованих матеріалів про життя Ю.М. Потебні, про становлення вишу: «Познайомилася я з Юрієм Михайловичем в 1968-му році. Це дійсно був фанат своєї справи! Все, що було передового в той час, він впроваджував тут, впроваджував, щоб зробити з філії ДМетІ самостійний інститут.



Потебня з ентузіазмом реалізовував ідею, щоб кожен студент мав би ще й другу професію. Юрій Михайлович призначив мене деканом Факультету суспільних професій, на цій посаді я працювала 12 років! На той час в інституті вже склалося дієве студентське самоврядування, був створений Студентський деканат. Юрій Михайлович сприяв зростанню самостійності молоді, запрошував до себе Студентський деканат для вирішення важливих питань. Багато наших випускників нині працюють саме за своєю другою професією!



Тетяна Василівна Дришлюк, колишня завідувачка кафедри хімії, з'явилася в полі зору ректора зовсім молодим викладачем, однак Юрій Михайлович побачив у

неї талант організатора й педагога. «Поруч з ним, – вважає Тетяна Василівна, – просто неможливо було погано працювати. Він завжди домагався позитивних результатів (навіть ціною життя)».

Про це розповідала на передноворічній зустрічі ветеранів академії **Галина Іванівна Зінченко**, яка працювала при Юрії Михайловиче в найпершому нашому гуртожитку по провулку Яворний, що на Правому березі. Галина Іванівна згадує, як вміло керував Потебня співробітниками, не при-
нижуючи, «знімав стружку», домагаючись найкращих результатів. А коли будівництво корпусів наших дев'ятиповерхових гуртожитків було на стадії оздоблювальних робіт, Юрій Михайлович сказав просто: «Тобі там, Галино Іванівно, працювати, йди і керуй!» І тепер вже сама Галина Іванівна Зінченко безжально «знімала стружку» з робочих... Виправдати довіру Потебні прагнув кожен!

Юрій Михайлович мислив стратегічно, був патріотом не тільки ВНЗ, але й міста. Створюючи ЗІІ, він бачив, які перспективи має такий навчальний заклад, як цей інститут необхідний Запоріжжю».

Вчений секретар Вченої ради ЗДІА **Віталій Гаврилович Чуб** поділився спогадами: «Для нас, тоді ще молодих викладачів, аспірантів працювати поруч з ним було одне задоволення, хоча він був дуже суворим. Потебня – людина максимально організована, того ж вимагав і від підлеглих. Навіть його портрет сьогодні заряджає мене енергією».



Закон збереження енергії стверджує: «вона не виникає з нічого і не зникає в нікуди» – лише може бути перетворена з однієї форми в іншу. Енергія творчості Юрія Михайловича Потебні, його вміння перетворювати мрії на реальність, зберігаються в стінах його рідного ВНЗ...

А може, потай і досі живуть в кожному з нас? Треба тільки відчувати їх в собі та надати їм потрібного напрямку. Адже **«все тут, і всі за мене відповідають, і я відповідаю за всіх!»**

Редактор газети «Академія»
Н.А. Юсупова

Корпоративна культура — це душа академії, її віра, її цінності, її історія...

СИМВОЛІКА ЗДІА

Як виш з багатою історією, ЗДІА має власну символіку: це логотип, штандарт, стяг і гімн.

Стяг ЗДІА — це оксамитовий двокольоровий прапор із торочкою. У центрі стяга — позолочений логотип Запорізької державної інженерної академії.



Штандарт ЗДІА має прямокутну форму, багатого темно-синього кольору. У центрі — логотип. У місці, яке в давнину займала «корона», розташований державний символ країни — тризубець. Штандарт, подібно до військової хоругви, має три «хвости», які прикрашені рослинним орнаментом. Усю картину доповнює кант, виконаний також за рослинними мотивами.

Логотип ЗДІА оформлений у двох кольорах: жовтому (імітує золотий) та блакитному, які символізують багатство, самостійність, а також бездоганність, розвиток, рух уперед, надію та мрію. В жовтому «іспанському» (за формою) щиті – стилізоване, символічне зображення греблі Дніпрогесу, промислових підприємств, будівництва, які увінчані аббревіатурою ЗДІА. По колу у вигляді синього обідка є облямівка з повною назвою ВНЗ.

Академічна мантия та конфедератка.

Історія цих академічних регалій починалася в Середні віки. У 1895 році був прийнятий кодекс академічного одягу, і його колір мав значення. Кожній спеціальності відповідав свій колір мантиї. В системі освіти США, наприклад, колір мантиї відповідає академічному рівню: бакалавр і спеціаліст — жовтий, магістр — бордовий.

З XVI ст. у науковому середовищі капюшон на мантиї став привілеєм «оступінених» науковим званням. Колір його підкладки визначав галузь знань вченого: білий колір виділяв гуманітаріїв і людей ми-

стецтва, золотий — економістів, блакитний — живописців і ви-
кладачів, коричневий — архітек-
торів, зелений — медиків, синій — юристів і т. п.

В урочисті дні, на вузівські свята деяким студентам надається можливість з'явитися на сцені в чорній академічній мантиї та шапочці з китицею.



Гімн Запорізької державної інженерної академії

Наш дім — думки та праця,
Йдемо з ним ми до зірок.
Запорізька академія —
це в майбутнє крок.
Запорізька інженерна —
це в майбутнє крок.

Приспів:

Академія, академія —
це наш дім, де є знання.
Академія, академія —
наші добрі прагнення.

Кожен з нас — велика сила,
України ми є зразок.
Запорізька академія —
це в майбутнє крок.
Запорізька інженерна —
це в майбутнє крок.

Приспів.